

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofci Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Bradu Valentina, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Ceban Adrian Xxxxx, născut la xxxoriginar din
rxxxxx și domiciliat în xxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 25.06.2016 – 27.02.2018 (prima instanță);
2. 11.04.2018 – 19.09.2018 (instanța de apel);
3. 07.11.2018 – 23.01.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 februarie 2018, Ceban Adrian a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, iar acțiunea civilă înaintată de partea vătămată SRL „L&R Corp” a fost respinsă.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Ceban Adrian se învinuiește că, la data de 18.09.2015, aproximativ în jurul orei 02:03, împreună cu o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, de comun acord, după un plan bine chibzuit, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin spargerea geamului a pătruns în incinta magazinului SRL „L&Rcorp”, situat pe adresa str. xxxx, mun. xxxxx de unde pe ascuns a sustras un laptop de model „Toshiba Satellite C55”, de culoare albă, la preț de 5084,17 lei; un laptop de model „Toshiba Satellite C55-A-164”, de culoare albă, la preț de 5245,83 lei și un laptop de model „Toshiba Satellite C50-A-L2W”, de culoare albă, la preț de 6658,33 lei, cauzând în rezultat părții vătămate SRL „L&R Corp” un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 16988,33 lei.

Prima instanță a reținut că acțiunile inculpatului Ceban Adrian au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c),

d) Cod penal, furtul - adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere, în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ceban Adrian să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, și să-i fie stabilită o pedeapsă de 2 ani închisoare. În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 30 martie 2017, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. Acțiunea civilă să fie admisă integral, și să fie dispusă încasarea de la inculpat în beneficiul SRL „L&R Corp” suma de 16988,33 lei.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că prima instanță eronat a apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate, ajungând la concluzia că fapta nu a fost comisă de către inculpat, deoarece, instanța de judecată urma să ia în considerare declarațiile date atât în cadrul urmăririi penale, cât și a cercetării judecătorești de către martorul Bodrug Igor, care a declarat că anume inculpatul, este acea persoană, care în toamna anului 2015, i-a propus spre realizare trei notebookuri de model „Toshiba”, bunuri materiale ce au fost sustrate la data de 18 septembrie 2015 din incinta magazinului ce aparține SRL „L&R Corp”, amplasat pe str. xxxxx din mun. xxxx, fapt confirmat anterior prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, poziție menținută în cadrul ședinței de judecată.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, corect a stabilit că învinuirea înaintată inculpatului Ceban Adrian în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, nu s-a confirmat, fiind dispusă corect achitarea inculpatului Ceban Adrian, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Instanța de apel a verificat următorul cumul de probe:

- declarațiile inculpatului Ceban Adrian din prima instanță și din instanța de apel;
- declarațiile din prima instanță a reprezentantului părții vătămate, Radion Russu, martorului Bodrug Igor;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 18.09.2015, privind cercetarea locului unde a fost comisă infracțiunea (f.d. 13, vol. I);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografii prin care martorul Bodrug Ion examinând fotografiile prezentate spre recunoaștere a declarat că recunoaște pe persoana din fotografia nr. 4, ca fiind cel care în toamna anului 2015 i-a comercializat cele trei laptopuri de model „Toshiba”. În fotografia nr. 4 se află poza lui Ceban Adrian (f.d. 76-77, vol. I).

Instanța de apel a mai notat că în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a fost audiat martorul apărării Bodrug Igor care a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale. A indicat că inculpatul Ceban Adrian împreună cu o altă persoană i-a predat laptopul. La momentul când s-au făcut negocierile, inculpatul Ceban Adrian era prezent.

În continuare, instanța de apel a indicat că declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „L&R Corp” Radion Russu nu pot fi apreciate ca fiind pertinente și concludente, în baza cărora să fie conturată convingerea că inculpatul Ceban Adrian a comis infracțiunea de furt, deoarece din declarațiile reprezentantului părții vătămate se confirmă că a avut loc o sustragere din magazinul SRL „L&R Corp”, însă nu se confirmă faptul că anume inculpatul Ceban Adrian a comis această sustragere, în contextul în care, reprezentantul părții vătămate a indicat că din înregistrările video a observat că furtul a fost comis de o singură persoană, însă din imaginea video nu se putea desluși fața persoanei care a intrat, deoarece era acoperită cu ceva.

Totodată, instanța de apel a menționat că apreciind declarațiile martorului Bodrug Igor date atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod procedură penală, au stabilit că martorul Bodrug Igor nu a confirmat faptul că ar fi văzut că inculpatul Ceban Adrian, la data de 18.09.2015, aproximativ la ora 02:03, ar fi săvârșit fapta incriminată în actul de învinuire.

Mai mult, instanța de apel a atestat că nu poate reține declarațiile martorului Bodrug Igor ca fiind certe, deoarece din declarațiile acestuia rezultă că dânsul nu ține minte dacă persoana care l-a contactat a venit singură sau mai era însoțită de cineva. Laptopurile le-a cumpărat de la o persoană pe nume Alexandru, dar de la persoana care se află în ședința de judecată (Ceban Adrian) nu își amintește să fi procurat ceva, iar în alte circumstanțe nu s-au întâlnit.

Totodată, s-a reținut că martorul Bodrug Igor a indicat că nu ține minte în bază la ce a recunoscut persoana de pe poză la urmărirea penală, după caracteristici inculpatul seamănă cu persoana care era cu Alexandru la întâlnire. Din discuții a înțeles că laptopurile nu sunt ale lui „Alexandru”, însă sunt ale unui cunoscut, dar nu a concretizat dacă sunt ale inculpatului sau nu.

Subsidiar, instanța de apel a relatat că în contextul aprecierii declarațiilor martorului Bodrug Igor, a apreciat critic procesul-verbal de recunoaștere a

persoanei după fotografie din 17.12.2013, or, martorul Bodrug Igor a indicat că la urmărirea penală i-au fost prezentate poze a persoanelor, pentru recunoaștere și a recunoscut în acestea persoana care l-a telefonat, iar în cadrul ședinței de judecată a declarat că a fost telefonat de o persoană pe nume „Alexandru” de la care a procurat 3 laptopuri, care probabil mai era împreună cu o altă persoană.

Instanța de apel a menționat că martorul Bodrug Igor a indicat că nu ține minte în bază la ce a recunoscut persoana de pe poză, însă „Alexandru” i-a comunicat că laptopurile nu sunt ale sale, dar aparțin unui prieten, iar de proveniență i-a comunicat că nu sunt furate.

Cu referire la declarațiile martorului Bodrug Igor date în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, care a indicat că inculpatul Ceban Adrian împreună cu o altă persoană i-a predat laptopul, și la momentul când s-au făcut negocierile, inculpatul Ceban Adrian era prezent, instanța de apel a apreciat critic aceste declarații având în vedere faptul că martorul Bodrug Igor, fiind audiat la faza urmăririi penale, la o dată mai apropiată de evenimentele în legătură cu care a fost audiat, precum și în prima instanță nu a putut indica cu precizie dacă inculpatul Ceban Adrian era cu altă persoană care i-a transmis laptopurile, iar odată cu trecerea timpului, martorul indică la inculpatul Ceban Adrian.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului Bodrug Igor date în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel și din motiv că această probă nu poate fi apreciată prin coroborare cu alte probe ce au fost administrate la dosar de către acuzatorul de stat, și care ar dovedi că inculpatul a comis infracțiunea de furt.

Instanța de apel a reținut că acuzatorul de stat în cererea de apel nu a invocat careva probe, circumstanțe care nu au fost apreciate de către prima instanță, respectiv, dar a invocat doar declarațiile martorului Bodrug Igor, însă prima instanță în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, a stabilit că declarațiile acestui martor nu confirmă faptul că infracțiunea de furt a fost comisă de inculpatul Ceban Adrian.

Mai mult, instanța de apel a indicat că potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-1 164 din 16.03.2016 s-a constatat că cele 4 amprente digitale copiate pe suprafața de imprimare a peliculelor de tip „scotch” ridicate în cadrul cercetării la fața locului pe cazul furtului din magazinul SRL „L&R Corp” comis la data de 18.09.2015 au fost create nu de Ceban Adrian, dar de altă persoană, ceea ce confirmă nevinovăția lui Ceban Adrian în comiterea infracțiunii de furt incriminată.

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat că probele administrate de acuzatorul de stat nu confirmă vinovăția inculpatului Ceban Adrian în comiterea infracțiunii de furt, probele care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată sunt insuficiente, nepertinente și neconcludente, iar din conținutul acestora rezultă că fapta prejudiciabilă nu a fost comisă de inculpatul Ceban Adrian.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei penale în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele care se întemeiază soluția;

- instanța de apel a oferit o apreciere incorectă, tendențioasă și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale, nefiind indicat în decizie nici un motiv bazat pe probe de ce în acțiunile inculpatului nu sunt prezente elementele infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală;

- instanța de apel nu a respectat pe deplin prevederile art. 101 alin. (1), 394 alin. (1) pct. 1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a analizat în ansamblul lor toate probele administrate la dosar, atât cele care incriminează vinovăția inculpatului cât și cele care confirmă nevinovăția lui, dar s-a referit la cele din urmă, fără a le aplica la justa valoare probele prezentate de către procuror în susținerea acuzării, astfel, menținând o hotărâre neîntemeiată, dând o apreciere contrară probelor acumulate și cercetate în instanța de judecată și care nu corespund stării de fapt stabilite de către organul de urmărire penală;

- instanța de judecată a pus la baza sentinței de achitare, în primul rând, declarațiile inculpatului, care nu și-a recunoscut vinovăția, negând săvârșirea infracțiunii incriminate. În același timp, declarațiile inculpatului urmau a fi apreciate critic, deoarece sunt respinse prin probele acuzării, care au fost date la urmărirea penală și respectiv în instanță, fiind cercetate în ședința de judecată, și în special prin declarațiile părții vătămate Russu Rodion (f.d.22, f.d. 239, vol. I), a martorilor Vrabie Sergiu (f.d. 23); Bodrug Igor (f.d. 75, f.d. 240, vol. I), și din instanța de apel, date de către ultimul, dar și prin celelalte mijloacele materiale de probă, care au fost cercetate de instanță, după cum urmează: - procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 18.09.2015 privind cercetarea locului unde a fost comisă infracțiunea (f.d. 13, vol. I) (f.d. 42-43) - ordonanța și procesul verbal de ridicare; (f.d. 45) ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict -procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie;

- în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate suficiente probe care demonstrează vinovăția inculpatului Ceban Adrian, care și anterior a comis infracțiuni similare, deoarece dovezile la caz au fost acumulate de către organul de urmărire penală în strictă conformitate cu prevederile legislației procesual penale. Ori, cumulul de probe prezentate în cadrul cercetării judecătorești de către partea acuzării dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii

imputate și nu contravin prevederilor art. 93, 94 Cod de procedură penală, iar nulitatea lor nu a fost invocată conform art. 251 Cod de procedură penală.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, procurorul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat de către procuror, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de menținere a sentinței de achitare a inculpatului Ceban Adrian, Colegiul penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către procuror, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 63-68, vol. II), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței primei instanțe de achitare a inculpatului Ceban Adrian de sub învinuirea înaintată în baza art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, fără a comite vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4, se atestă că acesta primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, și în special a declarațiilor reprezentantului părții vătămate, Radion Russu, martorilor Bodrug Igor, Vrabie Sergiu, procesului-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 18.09.2015, ordonanței și procesului-verbal de ridicare, ordonanței de recunoaștere în calitate de corp delict, care în opinia lui confirmă vinovăția inculpatului Ceban Adrian în comiterea infracțiunii incriminate și că probele respective nu au fost apreciate corect conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că aceste alegații nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului care consideră că probele cercetate confirmă învinuirea adusă inculpatului, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Mai mult, din conținutul recursului ordinar declarat, rezultă că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, invocând că este demonstrată vinovăția inculpatului Ceban Adrian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, și că de către procuror ar fi fost prezentate suficiente probe în demonstrarea acestui fapt, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol atestă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 63-68, vol. II).

Prin urmare, se atestă că instanța de apel just a constatat că nu a fost demonstrată de către partea acuzării prin probe credibile și incontestabile comiterea infracțiunii de furt anume de către inculpatul Ceban Adrian, or conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea inculpatului.

În acest context, Colegiul penal invocă că sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Or, CtEDO în hotărârea Capeau vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat că, „în domeniul penal, problema

administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării”.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apel, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

6. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Ceban Adrian XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată pe **21 februarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor